

[Hækkerup.]

dige til Opretholdelse af et tarveligt Hjem for den paagældende og hans Husstand, og endelig — inden for en samlet Værdi af 500 Kr. — Genstande, som i øvrigt hører til de vigtigste Livsforødenheder eller er nødvendige for Udøvelsen af den paagældendes Næringsvej. Denne Bestemmelse er efter min Opfattelse meget vidtgaaende, og den vil overordentlig haardt ramme ogsaa de Personer, der maaske før eller senere opnaar Dispensation. Ministeren har kommenteret denne Bestemmelse med en Bemærkning om, at den er nødvendig, fordi vi jo ikke for Tiden kan hjemsende alle herboende tyske Statsborgere. Jeg understreger, at dette jo ikke drejer sig om Flygtninge, men om de ca. 8 000 tyske Statsborgere eller statsløse, som for manges Vedkommende har boet her i Aarevis, og det vil interessere mig, om den højtærede Minister vilde uddybe, om han med denne Begrundelse blot har villet give en formel Begrundelse for Lovbestemmelserne, eller om det virkelig er hans Mening, at samtlige disse Personer skal udvises af Landet. I hvert Fald kan det dog ikke være Meningen — uden at jeg i øvrigt vil tage Stilling til Spørgsmaalet nu — at udvise de Personer, for hvis Vedkommende der bliver Tale om at meddele Dispensation i Henhold til Lovforslagets § 5.

Lovforslagets § 4 er, som den højtærede Minister understregede, Lovens vigtigste Bestemmelse, idet det i Stk. 1 hedder, at Ejendom, der omfattes af denne Lov, her ved konfiskeres til Fordel for den danske Stat. Det vil med andre Ord sige, at selve Loven er en retsstiftende Kendsgerning. Dette har den højtærede Minister motiveret med, at man derved undgaar Oprettelse af et Konfiskationsnavn med alt, hvad dermed følger, men Følgen er jo ogsaa, at der ikke foreligger nogen Myndighed, hvortil de paagældende kan appellere, ud over den dem selvfølgelig tilkommende Ret til at gaa til Domstolene for at faa prøvet, om deres Forhold omfattes af Loven. Det sidste Stykke i § 4, som gaar ud paa, at ingen herhjemmehørende Skyldner med frigørende Virkning kan betale noget Beløb eller foretage Levering af nogen Art til noget Retssubjekt, omhandlet af Loven, virker efter vort Skøn meget haardt, ogsaa, som jeg før sagde det, og navnlig for de Personer, som kan forvente Dispensation meddelt.

Dispensationsreglerne er optaget i Lovforslagets § 5. Som jeg allerede har sagt, vilde vi principielt foretrække, at § 5 udgik, og at man i Stedet ændrede § 1 derhen, at

Loven alene omhandlede tysk, fjendtlig Ejendom. Hvis man fastholder den Formulering, Lovforslaget nu har, lægger vi for vort Vedkommende afgørende Vægt paa, hvorledes § 5 bliver administreret. Jeg forstaar i og for sig godt rent logisk den Betragtning, der siger, at vil man naa de Maal, man har sat sig ved denne Lov, maa Dispensationsadgangen være snæver. Men for os maa det humane Hensyn her træde ganske afgørende frem. I Bemærkningerne til Lovforslaget opregner den højtærede Minister de Kategorier af Personer, for hvis Vedkommende der eksempelvis kan blive Tale om Dispensation. Ministeren nævner først det danske Mindretal, og her er vi enige, men vi er ogsaa enige med den højtærede Minister i, at man her maa udvise nogen Forsigtighed og søge Samarbejde med Organisationerne Syd for Grænsen — altsaa de danske Organisationer — for at sikre, at Personer ikke blot ved Indmeldelse umiddelbart før eller efter Kapitulationen i en dansk Forening unddrager sig Lovens Bestemmelser. Den anden Gruppe, som den højtærede Minister nævner, er de politiske Flygtninge, og det er her, vi for vort Vedkommende sætter meget stærkt ind, ikke mindst for saa vidt angaar de statsløse, tidligere tyske, politiske Flygtninge. Den tredje Gruppe, den højtærede Minister nævner, er de danskfødte Kvinder, der har erhvervet tysk Statsborgerret ved Ægteskab. Her vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at for saa vidt disse danskfødte Kvinder ved tysk Ægteskab har erhvervet tysk Statsborgerret efter 1925 og er blevet boende her i Landet, omfattes de slet ikke af Loven. Har de derimod opgivet deres Bopæl her i Landet, har de samtidig mistet deres danske Statsborgerret, og saa vil det altid være et Problem, i hvilket Omfang der for deres Vedkommende bør dispenseres, og her maa det afgørende Kriterium formentlig være, hvorledes de har opført sig, havde jeg nær sagt, i Forhold til den danske Stat. I denne Forbindelse vil jeg gøre den Bemærkning om disse blandede Ægteskaber, at det turde være en Selvfølge, at hvor en tysk Mand og en danskfødte Kvinde i Fællesskab ejer en Virksomhed, kan Konfiskation kun omfatte Ægtemandens Bodel. Det er et Spørgsmaal, om ikke det burde optages i Loven, saaledes som det jo er sket i Lovforslaget om Tillæg til Straffeloven i Konfiskationsbestemmelsen der.

Men ud over de Kategorier, den højtærede Minister her har opregnet i Bemærkningerne til Lovforslaget, vil jeg pege paa, at der jo er en Række andre tyske Statsborgere, som har boet her i Landet i en meget lang Aarrække, er indlevede i For-